

— SPOR GEZGİNLERİ-1 —

KAÇIŞ OYUNU

Alper Akal

Resimleyen
Gökçe Yavaş Önal

tudem

— SPOR GEZGİNLERİ-1 —

KAÇIŞ OYUNU

Alper Akal

SPOR GEZGİNLERİ - 1 KAÇIŞ OYUNU

© 2018, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Alper Akal

RESİMLEYEN: Gökçe Yavaş Önal

EDİTÖR: Hülya Dayan - Ümit Mutlu

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Haziran 2018 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-040-4

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

— SPOR GEZGİNLERİ-1 —

KAÇIŞ OYUNU

Alper Akal

Alper Akal

1986'da İstanbul'da doğdu. İtalyan Lisesi'nden sonra Koç Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. İlk şiirini beş yaşındayken henüz yazma bilmediği için annesine yazdırdı. Sanatı ve sporu hep çok sevdi; ne yazmaktan ne de spordan vazgeçti. Çocukluğundan itibaren şiirler, öyküler yazdı. Bir öyküsü, yazarların ilk aşklarını anlattıkları *Âşık Oldum*, başka bir öyküsü ise farklılıkların yarattığı bütünlüğü anlatan *Yol Boyunca Renkler* antolojilerinde yayımlandı.

İlkokulda basketbol, lisede futbol, üniversitede de profesyonel düzeyde Amerikan futbolu oynadı. Avukatlık dışında, bazı internet dergilerinde yazarlık ve editörlük görevlerini üstlendi. Akal, bugün özel bir şirkette çalışırken bir yandan da çocuklar için macera romanları yazıyor.

Bölümler

Maçkolikler.....	9
Ah Şu Sosyal Bilgiler Dersi!	15
Yine mi Oyuncak?	20
Yaşasın Spor!.....	25
Beklenmedik Etkinlik Duyurusu	30
Kilitli Kapı.....	39
Olimpium'un Sırrı.....	47
I. Durak: Arenadan Kaçış.....	56
Anita'nın Rüyası	77
II. Durak: Tam On İkidem!	82
Lanetli Oyun	103
III. Durak: Kızgın Kumların Laneti.....	106
Okula Dönüş	131
Oyuncu Değişikliği.....	136
Ne yapsak?.....	138
Minik Kızıl Adam.....	142
Son Durak.....	148

TOLGA

Spora düşkün.
Okumayı, araştırmayı
çok seviyor, özellikle
de konu sporsa...
İleride spor yazarı
olmak istiyor. Ali ve
Melis, okuldaki en iyi
arkadaşları. Ağabeyi
Burak'la iyi anlaşığı
söylenemez.

ALİ

Okulun futbol takımının
kaptanı. Matematik
ve fizik derslerini
çok seviyor. Gözü
pek ve hareketli. En
iyi arkadaşı Tolga
ile birlikte ileride bir
futbol takımı kurmayı
hayal ediyor.

MELİS

Duyguları ve mantığı arasında gelgitler yaşıyor. Okuldaki en iyi arkadaşları, Tolga ve Selin. Derslerinde çok başarılı, bu yüzden herkes çocuğuna onu örnek gösteriyor. Bir tek Sosyal Bilgiler dersi, Melis'in kâbusu...

SELİN

Varlıklı bir ailenin tek kızı. Sınıfın bütün kızları ona hayran. Karanlıktan korkuyor ve panikatağı var. İleride ünlü bir "blogger" olmak istiyor. Teknolojiden iyi anlıyor. En iyi arkadaşı Melis.

Maçkolikler

“Gool!” diye ayağa kalktı Tolga.

“Sana demiştim şampiyon olacağız diye oğlum!”

Tolga, kollarını tavus kuşu gibi gerine gerine havaya dikmiş, ağabeyine sırtıyordu. Ağabeyi de ona. Bir... İki... Üç... Birbirlerine bakarak, o yaşa kadar çıkmış tüm dişlerini sergileyen sırtışıları tam üç dakika sürdü. Eee, ne de olsa maç bittiğinde oluşacak puan farkı, tuttukları takımın şampiyon olmasına yetecekti. Tolga için bundan daha güzel bir doğum günü armağanı olamazdı.

Skor 2-0'a geldiğinde babaları uçarcasına kalkıp çay koymaya gitti. Tolga'yla Burak'ın keyiflerine diyecek yoktu. Anneleri her zamanki gibi henüz ortalarda yoktu ve onlar da bunu fırsat bilip evin

altını üstüne getirmişlerdi; yerler patlamış mısırlarla kaplanmış, masa kolaya bulanmıştı. Evin içine yanlışlıkla bir sinek girse, bilinçli olarak değil de yanlışlıkla bu eve girdiği için kendisiyle gurur duyar, bir an önce orayı terk ederdi.

Son ses maç izleyen iki kardeş, üstlerinde formalarla, âdeta tribündeymiş gibi tezahürat yapmaya başladı. Zafer sarhoşluğundan, yaptıkları gürültünün farkında bile değillerdi. Bir anda, çok aşına oldukları bir ses yankılandı kulaklarında.

“Hey! Delirdiniz mi siz? Kısın şu televizyonun sesini! Kaç saattir zili çalışıyorum, duymuyorsunuz!”

“Aaa, anne?”

Tolga’yla Burak şaşkınlıkla annelerine bakarken içeriden çok az aşına oldukları bir ses duyuldu.

ŞANGIRTTT!

Anneleri hızını almamıştı. “Mustafa! Mutfaktaki sen misin?”

Tolga, ağabeyine dönerek, “*Mustafa mutfakta, mutfaktaki Mustafa, kırdı döktü galiba, hem de her şeyi bu defa,*” diye bir tekerleme tutturdu.

Burak'taki tebessümü görünce anneleri de gülümsedi.

“Özür dileriz anne, çıkardığımız gürültünün farkında değildik,” dedi Burak.

İçeri ilk girdiğinde ateş püsküren eşinin bir nebze olsun rahatlamış olduğunu fark eden Mustafa Bey usulca yanlarına geldi.

“Mineciğim, kusurumuza bakma hayatım. Çaydanlık devrildi sadece. Yere döküldü, bir iki damla da duvara sıçradı. Dekoratif de oldu aslında... Ama merak etme, ben halledeceğim. Maçın heyecanı işte, görüyorsun. Çocuklarla biraz... Biraz şey işte...”

“Evet, çocuklarla biraz abartmışsınız. Hatta biraz değil, bayağı bir...”

“Haklısın hayatım, sen biraz dinlen, yorulmuşsundur. Biz ortalığı toparlarız.”

El birliğiyle temizliğe giriştiler. Bir yandan yerdekileri toplarken bir yandan da sehpanın üzerinde ne var ne yok poşetin içine tıktılar; biblolar, peçetelik, masa örtüsü... Toplama işi en pratik haliyle tamamlandığında Burak'ın ekrana bakmasıyla elindeki çöp poşetini devirmesi bir oldu.

“Al işte! Bir anda 2-2 olmuş maç. Hatta rakip, penaltı kullanıyor. Şampiyonluk yine haftaya kaldı!”

Zafer sarhoşluğu yüzünden dakikalardır yaptıkları tezahüratlar, maçı takip etmelerini engellemiştii belli ki. Tolga pozisyonu izlemek üzere gözlerini ekrana doğru çevirirken sessizce mırıldandı: “*Şampiyonluk yine haftaya kaldı, aldı kafaya yeni şampuanlık, otur belgesel izle Tolgacık, kurallara uymazsan olur yazık...*”

* * *

Maçtan birkaç gün sonra Burak, arkadaşlarıyla bahar tatilini geçireceği Yunanistan’a doğru yola çıkmıştı. Tolga bu durumu çok kıskanıyordu. Ortaokulda neden bahar tatili yoktu ki? Üstelik ağabeyi, onun doğum gününü de kaçıracaktı. Gerçi görünüşe göre, kardeşinin bu önemli günü ağabeyinin umurunda bile değildi... Tıpkı geçen sene olduğu gibi, yine saçma sapan bir armağan alacağına emindi. Ağabeyi ona, “Sana çok güzel bir armağan aldım,” deyip bir hayalet maskesi vermişti. Hayalet maskesi! Tolga’nın maskeyi takmasına gerek bile kalmamıştı; çünkü kaşları teselli için birbirine

yakınlaşp üçgen şeklini almış, dudakları da hayal kırıklığı mesajı içeren sözcüklerin dışarı fırlamasını engellemek üzere birbirine kenetlenmişti. O surat ifadesiyle etli, kemikli ve mutsuz bir hayalete benzemişti zaten.

“Beni hâlâ çocuk zannediyor,” diyordu hep. “On iki oldum artık, koskoca on iki!”

2 Ah Őu Sosyal Bilgiler Dersi!

Tolga sabah okula gitmek için hazırlanırken o gün Sosyal Bilgiler szls olduğunu hatırladı. Kitabını sırt çantasına tıkıştırıp servisi kaçırmamak için koŐarak kapıdan ıktı. *Murat ğretmen beni kaldırmasa bari,* diye geçirdi içinden. *Kitabın kapağını bile açmadım!*

Her salı günü, son derste Sosyal Bilgiler szls olurdu. Murat ğretmen de çoğu ğretmen gibi, özellikle parmak kaldırmayanları seçip tahtaya çağırırdı. O gün de kendine bir kurban bulmak üzere, atomu parçalayan bir bilim insanının titizliğiy-le öğrencileri dikkatle tek tek süzerken bir anda Melis'le göz göze geldi. Sınıftaki herkesin gözleri körebe oynar gibi Murat ğretmen'den köŐe bucak kaçıyordu o sırada.

Melis çalışkan bir öğrenciydi. Sınıfta en yüksek notu hep o alırdı. Ancak ortaokula geçtiğinden beri Sosyal Bilgiler dersinde tıkanıyordu. Oysa ilkokuldaki başarısı ona bu özel okulun kapılarını açmıştı. Ailesinin ekonomik durumu iyi değildi; canını dişine takarak derslerini günü gününe çalışmış ve burslu okumaya hak kazanmıştı.

Murat Öğretmen, Melis'in hüznünlü bir ifadeyle önüne bakmakta olduğunu fark edince, *Hah, işte yeni kurban*, diye geçirmişti içinden. Ama Melis'in o sırada, daha birkaç gün önce kaybettiği Kuki'yle yaşadığı güzel günleri düşünmekte olduğunu bilemezdi elbette.

Küçük evlerindeki en önemli varlığı, köpeği Kuki'ydi. Halası onu daha el kadarken, kıvırcık tüylü ve sevimli bir yavruyken, Melis'e dördüncü yaş armağanı olarak getirmişti. Melis de minik köpeğini sevgiyle büyütmüş, evden yollamak için direten annesini her defasında ikna etmeyi başarmıştı. Kuki, Melis için çok özeldi; onun en yakın arkadaşıydı.

Kendisini en zayıf hissettiği anlarda ona sarılarak uyuyan Melis, Kuki'ye tam sekiz sene annelik etmişti. Son zamanlarında iyiden iyiye hastalanan

— SPOR GEZGİNLERİ-1 —

KAÇIŞ OYUNU

**Eski püskü bir oyun
sizi büyük maceralara sürükleyebilir!**

Tolga'nın doğum günü armağanı, dışarıdan görüldüğünün aksine hiç de sıradan değil; eğlenceli olduğu kadar tehlikeli de! Antika değerindeki bu oyun, dört arkadaşta inanılmaz bir serüven yaşatacak!

Alper Akal, heyecan ve maceranın bir an bile durmadığı *Kaçış Oyunu*'nda, spor tarihine ve antik çağlara ışık tutarken takım ruhuna da vurgu yapıyor.

ISBN 978-605-285-040-4

9 786052 850404

www.tudem.com

f t i t udemyayingrubu